

ЕМЕРДЖЕНТНІСТЬ НОВОЇ ЕСТЕТИКИ: РОЗВИТОК СУЧАСНОЇ ПОПУЛЯРНОЇ КУЛЬТУРИ США У ДЗЕРКАЛІ ТЕХНОНАРАТИВІВ ДОБИ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ

Андрій Пількевич

EMERGENCE OF A NEW AESTHETICS: THE DEVELOPMENT OF CONTEMPORARY POPULAR CULTURE IN THE UNITED STATES IN THE MIRROR OF THE TECHNO-NARRATIVES OF THE AGE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE

Andrii Pilkevych

Contemporary popular culture in the United States is at a critical juncture of transformation driven by the exponential development of artificial intelligence (AI). This study examines AI's binary impact: it simultaneously serves as a powerful instrument for creativity and efficiency gains while generating fundamental challenges regarding authorship, originality, and employment. The primary focus is on transformations across key sectors of the creative industries. The analysis explores how AI technologies reconceptualize production processes, consumption models, and the public reception of cultural content. The legal and social implications of these changes are addressed separately, including issues of copyright, algorithmic bias, and economic instability. The findings indicate that generative AI is rapidly integrating into the creative industries, significantly expanding content-creation capabilities – from automated generation of musical works and visual effects to the emergence of digital actors in cinema. Personalization algorithms on social-media and streaming platforms now shape mass-audience information consumption, constructing individualized cultural experiences and new marketing paradigms such as virtual influencers. The implementation of AI has a controversial effect: on the one hand, it increases the efficiency of content production and stimulates innovation in popular culture; on the other, it gives rise to multiple challenges. Identified negative consequences include the blurring of boundaries of authorship and the authenticity of creative products, risks of displacing artists with algorithmic systems, unresolved questions of intellectual property (e.g., the contested legal status of AI-generated works), and ethical dilemmas associated with using digital likenesses of real individuals without proper consent. Notably, these problems have already elicited a socio-cultural response: professional communities in the United States are calling for rules governing AI use in creative domains. The article underscores the need to develop ethical-legal frameworks and new business models that ensure a balanced interaction between AI technologies and human creativity, safeguarding artists' rights and the cultural value of their output. The scholarly contribution lies in a comprehensive conceptualization of generative AI's impact across multiple dimensions of popular culture. The study synthesizes the latest manifestations of AI integration and outlines possible scenarios for the further development of U.S. popular culture under conditions of human–AI synergy. The conclusions suggest that the future of the creative industries will likely be defined by such synergy, necessitating the design of balanced ethical and legal frameworks.

Keywords: artificial intelligence; popular culture; United States; generative AI; personalization algorithms; digital actors; copyright; ethics; creative economy.

Стрімкий прорив генеративного ШІ в масове користування наприкінці 2022 – початку 2023 рр. став поворотним моментом для креативних галузей. З появою загальнодоступних великих мовних моделей (на кшталт ChatGPT) та потужних генераторів зображень (DALL-E, Midjourney тощо) ШІ вперше отримав здатність самостійно створювати контент – тексти, зображення, музику – на рівні, що наближається до людської творчості. Ця нова хвиля генеративного ШІ доко-

рінно відрізняється від попередніх практик, які головним чином автоматизували рутинні або аналітичні завдання. Тепер машина може не лише рахувати чи прогнозувати – вона здатна продукувати оригінальні вірші, картини чи мелодії на основі навчання на величезних масивах людського культурного доробку. Така «креативність» ШІ стала можливою завдяки прогресу глибинного навчання (Deep Learning) та наявності великих даних, моделі навчаються на мільйонах творів і на основі цього генерують нові, наслідуючи стиль і структуру людських робіт. Відтак, генеративний ШІ набув статусу технології загального призначення, доступної широкому загалу – будь-хто може створити запит і отримати згенерований результат. Це прискорило масове впровадження ШІ-інструментів у творчі процеси.

Нові генеративні моделі інтегруються у ланцюжки створення цінності в культурних та креативних індустріях, впливаючи як на процеси виробництва контенту, так і на перспективи кар'єрного зростання фахівців. Численні інноваційні сервіси – від нейромереж для генерації образів у моді до музичних моделей, що складають мелодії – стрімко з'являються і пропонують творчим людям нові інструменти. Так, персоналізовані рекомендаційні алгоритми на платформах на кшталт YouTube, Netflix чи TikTok уже давно використовують ШІ для аналізу вподобань аудиторії та пропонування контенту, максимально релевантного кожному користувачеві. У 2023 р. ці алгоритми доповнилися генеративними технологіями, з'явилися, наприклад, сервіси для автоматичної генерації відеороликів, зображень або музики на основі запиту користувача. У результаті межа між тим, що створено людиною, і тим, що створено штучним інтелектом, почала розмиватися (Guzman & Lewis 2024, p. 352).

Попри очевидні технологічні переваги – швидкість, масштабованість, новизна – постала низка критичних питань. По-перше, чи залишається творчість унікальною людською сферою, якщо машина навчилася генерувати креативний продукт? По-друге, що відбувається з поняттями авторства й автентичності твору, створеного за допомогою ШІ? По-третє, як зміняться правила гри у культурних індустріях, коли ШІ-алгоритми беруть участь у творчому процесі нарівні з митцями? Ці питання наразі жваво дискутуються дослідниками і практиками (Feher 2024, p. 348). Технологічна трансформація, ініційована генеративним ШІ, таким чином створила підґрунтя для глибоких зсувів у самій сутності популярної культури – від способів продукування контенту до його сприйняття публікою. Розглянемо детальніше вплив ШІ на ключові сфери американської попкультури.

Американська кіноіндустрія – одна з головних арен, де зіткнулися надії на технологічний прорив і страхи перед знеціненням людської творчості. ШІ вже кілька років використовується у кіновиробництві для спеціальних ефектів і рутинних завдань (наприклад, deepfake для омолодження акторів у кадрі або заміни фону). Проте з появою генеративних моделей ситуація вийшла на новий рівень. ШІ у кіно нині дозволяє створювати так званих цифрових двійників акторів, модель навчається на архівних фото та відеоматеріалах за участю певного актора і може надалі відтворювати його обличчя, міміку, голос і навіть характерну манеру рухів на екрані (Weikmann & Lecheler 2024, p. 1509). У 2023 р. резонансним прикладом стало використання ШІ для омолодження 80-річного Гаррісона Форда у черговій стрічці про Індіану Джонса – алгоритми згенерували переконливий образ і голос актора зразка його молодих років. Технічно це відкриває приголомшливі можливості. Актори за бажання можуть «грати» будь-якого віку, а то й взагалі продовжувати зніматися після смерті у вигляді цифрових аватарів. Вже сьогодні деякі зірки укладають угоди про створення своїх 3D-сканів, щоб у майбутньому кіностудії могли використовувати їхні «цифрові копії». Виникає запитання, що тоді лишається від ролі актора? Якщо режисер може «замовити» рухи й репліки цифрового двійника, наскільки потрібна фізична присутність живої людини на майданчику? У перспективі це піднімає ідею «синтетичних знаменитостей» – повністю віртуальних акторів, змодельованих ШІ, які можуть здобувати популярність серед глядачів на рівні з живими акторами (Thomas 2024, p. 526). Такі зміни безпосередньо зачіпають права та доходи творчих працівників індустрії. Не дивно, що у 2023 році Голлівуд став свідком історичного подвійного страйку, коли одночасно припинили роботу і сценаристи (Гільдія сценаристів США – WGA), і актори – профспілка SAG-AFTRA (Whiting 2024). Центральною вимогою цих страйків було саме регулювання застосування ШІ у кіновиробництві. Сценаристи вимагали гарантій, що студії не замінять їх нейромережами – зокрема, щоб ШІ не використовувався для написання або редагування сценаріїв без участі людини, а якщо сценарист залучає ШІ як інструмент, то все одно отримує повну оплату як автор. Після місяців перемовин у нових колективних договорах закріплено, що ШІ не може бути автором сценарію, а сценаристів не можна змушувати редагувати повністю машинний текст за зниженою ставкою. Водночас сценаристи зберегли право добровільно використовувати ШІ у ро-

боті (скажімо, для генерації ідей) – таким чином, ШІ розглядається як допоміжний інструмент, але не заміна «творчого фахівця». Актори страйкували переважно через питання цифрових реплік. Студії планували сканувати обличчя та тіла акторів масових сцен (епізодичних ролей, статистів), одноразово сплативши їм мінімальний гонорар, і надалі вільно використовувати їхній 3D-образ у будь-яких фільмах без додаткових виплат. Акторська профспілка назвала це прямою загрозою професії. Як результат, нова угода передбачає, що будь-яке сканування та створення цифрового двійника актора можливе лише за його окремою інформованою згодою, і актор повинен отримувати відповідні виплати за кожне використання його цифрового образу. Це значна перемога, хоча окремі групи і далі наполягають на повній забороні «синтетичних акторів» без живих прототипів. У будь-якому разі, прецедент Голлівуду вже став уроком для інших індустрій, конфлікт навколо ШІ коштував кіностудіям понад 6,5 млрд доларів втрат за місяці простою, але зрештою призвів до вироблення нових правил, покликаних зберегти баланс між інноваціями та правами людини (Whiting 2024).

Окрім кадрових питань, ШІ впливає і на процеси виробництва та дистрибуції контенту. Сучасні стримінгові сервіси активно використовують алгоритми machine learning для аналізу глядацьких вподобань і навіть прогнозування, які сюжети «зайдуть» аудиторії. Є дані, що деякі кіностудії вже застосовували ШІ для генерації чорнових версій сценаріїв чи ідей для серіалів з метою зекономити час творчих колективів. Відеосервіси персоналізують рекламу та навіть дизайн постерів під різні сегменти глядачів за допомогою ШІ. У телевиробництві нейромережі можуть масштабуватися на редагування відео, озвучення різними мовами через синтез мовлення. Все це робить індустрію більш ефективною, проте виникає занепокоєння, чи не призведе така оптимізація до уніфікації культурного продукту. Наприклад, якщо алгоритм знає, що певна формула сюжету гарантовано приверне увагу масової аудиторії – чи не будуть усі нові серіали зводитися до подібних шаблонів? Це може збіднити різноманітність контенту, є ризик породити феномен культурної гомогенізації під впливом алгоритмів рекомендацій, у підсумку ніша популярної культури може ставати більш передбачуваною і менш різноплановою.

Музична індустрія США одна із перших відчула на собі «творчий» потенціал ШІ та пов'язані з ним виклики. Сучасні ШІ сервіси здатні генерувати музичні композиції у заданому стилі або навіть імітувати голоси й манеру співу відомих виконавців. 2023 року стало поворотним моментом: в інтернеті ширилися «пісні-примари» – нові треки, створені ШІ, в яких начебто співали зірки естради, що насправді не брали жодної участі у записі. Показовим випадком став вірусний трек невідомого автора під псевдонімом Ghostwriter, де ШІ зімітував голоси репера Drake та співака The Weeknd; пісня набрала мільйони прослуховувань і навіть висувалася на музичну премію, перш ніж була видалена через правові претензії правовласників. Цей випадок лише верхівка айсбергу, завдяки клонуванню голосів популярних артистів з'явилися цілі серії фанатських реміксів та «колаборацій» – наприклад, класичні хіти із новими текстами, нано-во «заспівані» голосами їхніх оригінальних виконавців (Arkenberg 2023). Усе це, як правило, відбувалося без згоди та юридичного дозволу від артистів, що одразу підняло хвилю етичних та правових запитань. Безліч молодих виконавців пробують інтегрувати ШІ у свою роботу для експериментів зі звуком або спрощення продакшену. Деякі зірки публічно заявили, що не заперечують проти використання ШІ-клонів їхнього голосу – ба більше, заохочують фанатів створювати подібні треки, за умови поділу прибутку. Такі прецеденти вказують на можливість ко-креативного сценарію, де артисти свідомо співпрацюють з ШІ для розширення своїх музичних експериментів. З іншого боку, багато відомих музикантів і студій реагують тривожно. Великі лейбли, такі як Universal Music Group, у відповідь на хвилю ШІ-реміксів почали масово надсилати нотиси про видалення, вимагаючи зняти із платформ контент, що порушує авторські права на оригінальні записи (Arkenberg 2023). Центральною проблемою є питання захисту інтелектуальної власності та доходів митців. Музична спільнота усвідомлює, що традиційні правові норми не встигають за технологіями. У США готується масштабна правова битва щодо того, наскільки «людським» має бути музичний твір, щоби підпадати під охорону авторського права, а також як врегулювати використання оцифрованого музичного доробку для навчання моделей. На додачу, ШІ змінює й економіку музичної індустрії. За оцінками конфедерації авторів і композиторів CISAC (2024), якщо не впровадити адекватного регулювання, близько 1/4 доходів музикантів може опинитися під загрозою втрати до 2028 року через витіснення людської творчості ШІ-генерованим контентом. Вже за кілька років до 20% виручки стримінгових сервісів та до 60% доходів музичних бібліотек можуть генеруватися штучно створеними композиціями – тобто значна частка «музичного пирога» дістанеться не живим авторам, а технологічним компаніям, що володіють ШІ (Curt 2024). Ці прогнози пояснюють, чому навколо

ШІ в музиці точиться така запекла дискусія, йдеться не лише про творчість, а й про виживання цілої професійної спільноти.

Мабуть найбільш релевантну вибірку для аналізу сьогодні дає інтернет культура. Це дійсно надзвичайно динамічна сфера, де вплив ШІ на популярну культуру особливо помітний і безпосередній. Алгоритми персоналізації контенту давно стали невід'ємною частиною таких платформ, як Facebook, Instagram, Twitter чи TikTok. Застосування глибинного навчання дозволяє цим сервісам формувати унікальну стрічку для кожного користувача – показувати саме ті пости, відео чи мему, які з найбільшою імовірністю викличуть інтерес конкретної людини (Andrejevic & Volcic 2025, p. 424). З одного боку, це підвищує залученість аудиторії, але з іншого боку, є загроза ехо-камер і культурної однорідності (Bar-Gill & Sunstein 2024, p. 57). Тренди, підхоплені алгоритмами, можуть блискавично розкручувати одні й ті самі хіти чи мему, витісняючи менш популярні, хоча й оригінальні, культурні прояви. Водночас аудиторія у соцмережах все частіше стикається з контентом, де важко відрізнити реальне від штучного, що підточує суспільну довіру до медіа. У відповідь платформи почали запроваджувати протидію: так, у вересні 2023 TikTok впровадив нові інструменти для маркування AI-контенту, вимагаючи від авторів позначати, якщо відео створене або змінене ШІ, а також анонсував тестування автоматичної системи виявлення та підписування таких роликів.

Генеративні моделі дали поштовх до появи нових жанрів мемів та фанатської творчості. У 2023 р. вибухнула хвиля AI-мемів, де нейромережі малювали, наприклад, відомих персонажів у незвичному антуражі високої моди. Так само, тисячі згенерованих зображень показували героїв «Гаррі Поттера», «Володаря перснів» та багатьох інших франшиз у вигляді моделей модних брендів. Ці кумедні візуальні експерименти блискавично поширювалися соцмережами, творячи нові інтернет-жарти і тренди. Генеративний ШІ, таким чином, виступив як новий тип креативної розваги, будь-яка фантазія (кросовер між непеєднаними всесвітами тощо) може бути миттєво візуалізована і стати мемом. Загалом, соціальні мережі виступають і «прискорювачем» впливу ШІ на культуру, і простором, де негайно проявляються його ризики. Позитивно, що ШІ може демократизувати створення контенту, наприклад, блогери-аматори отримують доступ до професійних інструментів (фільтри доповненої реальності, автоматичний монтаж відео, генерація музики для роликів). Це може збільшити різноманіття голосів у культурному дискурсі. З іншого боку, недобросовісне застосування ШІ призводить до хвиль дезінформації, маніпуляцій та етичних проблем.

Стрімка інтеграція штучного інтелекту в популярну культуру окреслило низку етичних дилем і правових колізій, які потребують осмислення і регулювання. Ключовим питанням є авторство і оригінальність, так якщо пісню або зображення згенерувала нейромережа на основі аналізу тисяч зразків людських творів – чи можна вважати такий продукт оригінальним, і хто є його автором – людина, що задала промпт, чи творці алгоритму, чи, можливо, сама машина? У традиційній естетиці цінність мистецтва пов'язана з особистістю автора, його досвідом тощо. ШІ-продукт позбавлений власного життєвого досвіду – він лише комбінує наявні елементи. Друга велика етична проблема – «справедливість» і права людини. Йдеться про те, чи етично, що ШІ-сервіси «вбирають» в себе плоди людської праці без дозволу і відповідного відшкодування. Коли нейромережа навчається на тисячах картин чи пісень, часто дані для тренування беруться з інтернету без відома авторів. Це схоже на ситуацію, коли б людина видала збірку музики, змонтовану з чужих творів, і не вказала авторів. Тому митці вимагають прозорості, і щоб було зрозуміло, які саме дані використовуються для навчання моделей, і щоб творці отримували можливість заборонити чи навпаки ліцензувати використання своїх робіт (Abott & Rothman 2025, p. 224). Заслуговує на увагу ідея створення реєстру даних, де творці могли б відмітити свої твори і вимагати винагороди, якщо ті потрапляють у вибірку для тренувань ШІ. Крім того, постають етичні питання правдивості контенту. ШІ здатен генерувати фейкові новини, штучні обличчя «людей, яких не існує», і в цілому підривати межу між реальністю та вигадкою. Соціальні платформи і медіа-компанії розглядають можливість зобов'язати маркування AI-контенту.

Вплив ШІ на популярну культуру має не лише технологічний чи правовий вимір, але й глибокі соціальні та економічні наслідки. Ми вже спостерігаємо зміну ставлення до самого поняття творчості (Coesselbergh & Gunkel 2025, p. 72). Якщо раніше креативність розглядалась як виняткова здібність людини, то нині доводиться визнати участь машин у творчому процесі. Дискусії переходять від питання «чи може комп'ютер бути креативним» до питання «як співпраця людини і ШІ змінює характер творчості». Деякі дослідники пропонують, що замість протиставлення треба аналізувати атрибути комп'ютерної креативності і як вони допомагають глибше

зрозуміти людську творчість. Виникає феномен співтворчості де митці більше взаємодіють з алгоритмами як з інструментами чи навіть музами, що генерують ідеї (Rizzi & Bertola 2025, р. 2). Наприклад, у дизайні вже говорять про нові ролі – ШІ-куратор, інженер промптів, які не стільки самі творять, скільки вміють направити ШІ до бажаного результату. Таким чином, сама праця митця трансформується: це стає більш схоже на ведення діалогу з іншою розумною сутністю, редагування і відбір найцікавіших результатів, згенерованих машиною. Водночас є ризик втрати людської самобутності. Якщо алгоритми навчилися оптимально приваблювати нашу увагу і можуть нескінченно продукувати розважальний контент «за формулою», чи не знизиться вартість справжніх людських історій, експериментів, новаторства? Дехто припускає, що в майбутньому, перенасиченому синтетичним контентом, навпаки зросте цінність «hand-made» творчості – аналогічно тому, як у добу масового виробництва товарів вручну створені речі стали елітним сегментом. Ми вже бачимо паростки цього: наприклад, популярність живих концертів може зрости, оскільки записану музику легко підробити ШІ, а справжня енергетика живого виступу лишається унікальною. Так само, візуальне мистецтво може піти шляхом, де цінується авторський почерк і підтверджений людський внесок (у цифровому мистецтві це забезпечуватимуть NFT або інші системи атрибуції). З іншого боку, негативний сценарій передбачає втрати традиційних професій (Adams 2023, р. 118). Окремі категорії, як-от студійні музиканти, ілюстратори, перекладачі, вже відчують тиск: замовники нерідко віддають перевагу генеративним рішенням для економії коштів. Наприклад, компанії можуть використовувати ШІ для автоматичного дубляжу відео різними мовами, що зменшує потребу в акторах озвучування, а журнали можуть згенерувати ілюстрацію через ШІ сервіси замість найму художника. Це веде до «вимивання» нижнього сегменту креативних професій, де робота більш стандартизована (Bender 2025, р. 205). Водночас зростає значення провідних авторів та брендів. Тому топ-артисти можуть навіть підсилити своє становище, тоді як початківцям буде складніше пробитися через конкуренцію з машинами. Економічна модель індустрій може зміститися в бік ще більшої ролі платформ і технологічних гігантів. Останні роки і так ознаменувалися концентрацією влади в руках кількох медіаплатформ (YouTube, Spotify, Netflix). Якщо ці платформи самі генеруватимуть контент (скажімо, Spotify може продукувати тисячі треків під різні настрої через ШІ-композитора), то класичні продюсерські центри втратять вплив. Значна частина економічної цінності перетикатиме до власників алгоритмів (Mazzi & Fasciana 2024, р. 344–345). Соціально-економічні наслідки відчутні й на макрорівні. Культурна і креативна сфера, окрім суто економічного внеску, має значущий вплив на соціальний розвиток. Культура формує спільні цінності, ідентичність, сприяє зайнятості молоді, інклюзивності. Якщо ШІ оптимізує контент лише під комерційні показники, є ризик занедбати культурну різноманітність і глибину.

Отже, вплив штучного інтелекту на сучасну популярну культуру США вже є досить глибоким. ШІ змінює способи створення музики, кіно, медіаконтенту, моди та інших складових попкультури, приносячи як нові можливості, так і безпрецедентні виклики. Перспективи розвитку цієї взаємодії залежать від того, як суспільство відреагує на виклики (Hsu & Vechky 2024). З технологічної точки зору, генеративний ШІ став свого роду партнером у творчості – інструментом, що може прискорити роботу, надихнути на неочікувані рішення, розширити межі уяви митців. Успішні кейси використання ШІ (від спільних треків за участю AI-«вокалістів» до колекцій одягу, створених алгоритмами і представлених на окремих AI Fashion Week у Нью-Йорку та Мілані) демонструють, що за належного підходу ШІ може органічно інтегруватися в творчі процеси, доповнюючи, а не витісняючи ключове – людську креативність. Багато митців уже сьогодні бачать у ШІ не конкурента, а помічника. Відбувається поступовий перехід до гібридної моделі творчості, де людина та ШІ працюють у зв'язці. У майбутньому така модель може стати нормою, а професійні навички митця включатимуть вміння ефективно використовувати ШІ-технології.

Водночас, етичні аспекти змушують нас бути обережними. Популярна культура завжди була не тільки про розваги, а й про людські смисли та цінності. Якщо алгоритми почнуть масово генерувати контент, не спираючись на живий досвід, є ризик певної дегуманізації культури. Тому одним з ключових завдань є збереження автентичного людського виміру у творчості. ШІ здатен взяти на себе рутинні або технічні аспекти, розширити палітру засобів митця, але збереження «людського дотику» і унікальної перспективи автора має залишитися центральним принципом. Важливо підкреслити, що розвиток популярної культури в епоху ШІ значною мірою залежать від регуляторних рішень, що приймаються сьогодні. Якщо відповідні державні інституції та громадські об'єднання зможуть виробити правила, які захистять права творців і головне прозорість (наприклад, обов'язкове розкриття застосування ШІ, механізми ліцензу-

вання даних для навчання, справедливий розподіл доходів), то це створить стійке середовище для співіснування ШІ і людини у сфері культури. У такому разі ШІ стане потужним драйвером креативної економіки, підсилюючи продуктивність і відкриваючи нові жанри, не загрожуючи при цьому самій спільноті творців.

З огляду на американський досвід 2023–2025 років, можна зробити обнадійливий висновок: креативна спільнота не пасивно приймає зміни, а активно бореться за формування майбутнього на своїх умовах. Страйки в Голлівуді, колективні позови авторів, ініціативи митців – усе це свідчить, що суспільство усвідомлює серйозність викликів і готове шукати відповіді. Популярна культура США має значний запас стійкості та інноваційності: вона неодноразово адаптувалася до нових технологій (кіно до телебачення, музика до інтернету тощо) і зрештою збагачувалася ними. Штучний інтелект – найскладніший з таких викликів, але й він може бути інтегрований, якщо пріоритетом залишатиметься людина. Медіа та індустрія розваг здатні перетворити генеративний ШІ з загрози на революційний спосіб підсилення людської творчості, якщо вирішити практичні проблеми прав та довіри. У результаті цього може сформуватися нова екосистема популярної культури – більш продуктивна, інтерактивна і персоналізована завдяки ШІ, але водночас керована етичними принципами і з повагою до неповторного внеску кожного митця.

Список джерел та літератури **References**

- ABOTT, R. & ROTHMAN, E., 2025, Creative Machines: Generative Artificial Intelligence and Copyright Law. *Chicago-Kent Law Review*, 100(1), 221–249. [Online]. Available from: <https://scholarship.kentlaw.iit.edu/cklawreview/vol100/iss1/10>
- ADAMS, R., 2023, The New Empire of AI: The Future of Global Inequality. *Polity*.
- ANDREJEVIC, M. & VOLCIC, Z., 2025, Automated Parasociality: From Personalization to Personification. *Television & New Media*, 26(4), 421–437. DOI: <https://doi.org/10.1177/15274764241300436>
- ARKENBERG, C., 2023, Generative AI is already disrupting media and entertainment. [Online]. Available from: <https://www.deloitte.com/us/en/insights/industry/technology/generative-ai-tools-media-entertainment.html>
- BAR-GILL, O. & SUNSTEIN, C. R., 2024, *Algorithmic Harm: Protecting People in the Age of Artificial Intelligence*. Oxford University Press.
- BENDER, S., 2025, Generative-AI, the media industries, and the disappearance of human creative labour. *Media practice and education*, 26(2), 200–217. DOI: <https://doi.org/10.1080/25741136.2024.2355597>
- COECKELBERGH, M. & GUNKEL, D. J., 2025, *Communicative AI: A Critical Introduction to Large Language Models*. *Polity*.
- CURT, P., 2024, Study on the economic impact of Generative AI in the Music and Audiovisual industries. [Online]. Available from: <https://www.cisac.org/Newsroom/news-releases/global-economic-study-shows-human-creators-future-risk-generative-ai#:~:text=In%20the%20music%20sector%2C%20the,of%20music%20libraries%E2%80%99%20revenues>
- FEHER, K., 2024, Exploring AI media. Definitions, conceptual model, research agenda. *Journal of media business studies*, 21(4), 340–363. DOI: <https://doi.org/10.1080/16522354.2024.2340419>
- GUZMAN, A. L. & LEWIS, S. C., 2024, What Generative AI Means for the Media Industries, and Why it Matters to Study the Collective Consequences for Advertising, Journalism, and Public Relations. *Emerging Media*, 2(3), 347–355. DOI: <https://doi.org/10.1177/27523543241289239>
- HSU, G. & BECHKY, B. A., 2024, Exploring the Digital Undertow: How generative AI impacts social categorizations in creative work. *Organization Theory*, 5(3). DOI: <https://doi.org/10.1177/26317877241275118>
- MAZZI, F. & FASCIANA, S., 2024, Video kills the radio star: Copyright and the human versus artificial creativity war. *The Journal of World Intellectual Property*, 27(3), 339–575. DOI: <https://doi.org/10.1111/jwip.12304>
- RIZZI, G. & BERTOLA, P., 2025, Exploring the generative AI potential in the fashion design process: an experimental experience on the collaboration between fashion design practitioners and generative AI tools. *European Journal of Cultural Management and Policy*, 15, 1–22. DOI: <https://doi.org/10.3389/ejcmp.2025.13875>
- THOMAS, S., 2024, AI and Actors: Ethical Challenges, Cultural Narratives and Industry Pathways in Synthetic Media Performance. *Emerging Media*, 2(3), 523–546. DOI: <https://doi.org/10.1177/27523543241289108>
- WEIKMANN, T. & LECHER, S., 2024, Cutting through the Hype: Understanding the Implications of

Deepfakes for the Fact-Checking Actor-Network. Digital Journalism, 12(10), 1505–1522. DOI: <https://doi.org/10.1080/21670811.2023.2194665>

WHITING, K., 2024, This is how AI is impacting – and shaping – the creative industries, according to experts at Davos. [Online]. Available from: <https://www.weforum.org/stories/2024/02/ai-creative-industries-davos/#:~:text=And%20in%20July%2C%20members%20of,as%20the%20major%20sticking%20point>

Емерджентність нової естетики: розвиток сучасної популярної культури США у дзеркалі технонарративів доби штучного інтелекту

Сучасна популярна культура Сполучених Штатів перебуває на критичному етапі трансформації, зумовленому експоненційним розвитком штучного інтелекту (ШІ). Досліджено, як ШІ продукує бінарний вплив, одночасно будучи потужним інструментом для творчості та підвищення ефективності, але й створюючи фундаментальні виклики в питаннях авторства, оригінальності та працевлаштування. Основний фокус дослідження зосереджений на трансформаціях у ключових секторах креативних індустрій. Автор аналізує, як технології ШІ переосмислюють виробничі процеси, моделі споживання та суспільне сприйняття культурного контенту. Окремо розглядаються правові та соціальні наслідки цих змін, включаючи питання авторського права, алгоритмічних упереджень та економічної нестабільності. В результаті дослідження встановлено, що генеративний ШІ стрімко інтегрується в креативні індустрії, суттєво розширюючи можливості створення контенту: від автоматизованого генерування музичних творів і візуальних ефектів до появи цифрових акторів у кіно. Алгоритми персоналізації на платформах соціальних медіа та стримінгових сервісах наразі визначають споживання інформації масовою аудиторією, формуючи індивідуалізований культурний досвід та нові маркетингові парадигми на кшталт віртуальних інфлюенсерів. З'ясовано, що впровадження ШІ має контроверсійний ефект: з одного боку, воно підвищує ефективність продукування контенту і стимулює інновації у популярній культурі, з іншого – породжує низку викликів. Серед виявлених негативних наслідків – розмивання меж авторства й автентичності творчого продукту та ризики витіснення митців алгоритмічними системами, неврегульованість питань інтелектуальної власності, наприклад спірний правовий статус творів, згенерованих ШІ, а також етичні дилеми, пов'язані з використанням цифрових образів реальних людей без належної згоди. Показово, що ці проблеми вже спричинили суспільно-культурну реакцію: зокрема, професійні спільноти США вимагають впровадження правил використання ШІ у творчих сферах. У статті акцентовується на необхідності вироблення етико-правових рамок та нових бізнес-моделей, які б забезпечили збалансовану взаємодію між технологіями ШІ та людською творчістю, захищаючи права митців і культурну цінність їхнього доробку. Наукова новизна дослідження полягає у комплексному осмисленні впливу генеративного ШІ на різні виміри популярної культури. Здійснено узагальнений аналіз найновіших проявів інтеграції ШІ та окреслено можливі сценарії подальшого розвитку популярної культури США в умовах синергії технологій і творчості. Висновки свідчать, що майбутнє креативних індустрій, ймовірно, буде визначатися синергією між людиною та ШІ, що вимагає розробки збалансованих етичних і правових рамок.

Ключові слова: штучний інтелект; популярна культура; США; генеративний ШІ; алгоритми персоналізації; цифрові актори; авторське право; етика; креативна економіка.

Andrii Pilkevych, Ph.D., Associate professor, Department of Ancient and Medieval History, Taras Shevchenko National University of Kyiv.

Андрій Пількевич, кандидат історичних наук, доцент кафедри історії стародавнього світу та середніх віків Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4154-064X>

Received: 09.09.2025

Advance Access Published: October, 2025

Наукове видання

Етнічна історія народів Європи

Збірник наукових праць

Випуск 77

Комп'ютерна верстка Віктора Пилипенка

На першій сторінці обкладинки картина Казимира Малевича «Супрематична композиція». 1916 р.

Підписано до друку 29.09.2025. Формат 60 x 84/8.
Гарнітура Agial. Ум. друк. арк. 12.
Тираж 100 прим.